

Pa ostavimo Čuba, saj utegne, naj hladí svojo jezo, in vrnimo se h kovaču.

Iz početka je strašno bal se Vukala, ko je bil sè zemlje dvignil se visoko tako, da ni mogel ničesar več videti na njej — in letel je, kakor kaka muha, k mesecu, da bi bil gotovo ob-enj zadel s čapko, da ni sklonil se. Ali skoro se je obodril in uže je začel šaliti se s hudobcem. Vse je bilo svetlo v višini. Zrak je bil podoben srebrojasni megli in prozoren. Vse je bilo vidno, mogoče je bilo videti tudi, kako je viher mimo njiju prinesel čaralnika, sedel je v lonci; kako so zvezde zbirale se v gručo in igrale so slepo miš; kako je na strani v oblaku plesal cel roj duhov; kako je hudoba o plesi blizu meseca snela čapko, ko je bila kovača opazila, da je jako sklonil se; kako je o povratku letela metla, ki je čaralnica, kar je podoba kazala, še le prijezdila bila jo . . . srečala sta še mnogo druge nesnage. Vse, kar je videlo kovača, ustavilo se je na minoto in gledalo ga, potlej pa zopet letelo dalje in igralo po svoje; kovač je plaval dalje in dalje, da je naposled pred njim Petrograd zablestel vès v ognji. (Vsled nekovega povoda je bil razsvetljen.) Ko je bil hudobec preplul žrd na mitnici, promeni se je v konja — in kovač je zagledal se na lepem žebci sredi ulic prestolnega mesta.

Za Boga, kakov ropot, grom, blesek je bil to! Po obeh stranéh so sezale sence štirinadstropnih domov; konjskih kopit in množnih koles ropot je gromovito odmeval in oglašal se sè štirih strani; domi so rastli in iz zemlje dvigali se o vsakem koraku; tresli so se mostovi; begale so karete; kričali so izvoščki in priprežniki; sneg je kričal pod množnimi sanimi, ki so plavale z vseh strani; pešci so se gnjeli ob domeh po kamenenem hodniku in njih ogromne sence so igrale po zidovji in z glavami dosežale strehe in dimnike.

Kovač se je čudil in oziral na vse strani. Zdelo se mu je, kakor bi vsi domi bili lovili ga in gledali sè svojimi mnogimi ognjenimi močmi. Gospodov v kožuhih, prevlečenih sè suknom, videl je toliko, da ni znal, komu bi se odkril. „Za Boga, koliko je tù gospode!“ — govoril je kovač — „jaz sodim, da je gospod, kedor po ulici pride v kožuhu, tudi prisednik! a ti, ki se vozijo v takih čudnih bričkah, — ti, če niso mestni načelniki, pa so gotovo pooblaščenci (komisarji) ali še viši gospodje.“

A pretrgal mu je besedo hudobec sè svojim vprašanjem: „Ali naravnost k carici?“

(Dalje prihodnič.)

Naši dopisi.

Iz Dolenjskega 10. avg. (*Trtna uš; vino- in sadjerejska šola.* — Konec) Samostan ima 40 oralov vinogradov, ki dajo 1200 gld. najemščine. Vinogradi imajo najboljšo lego in dobro zemljo. K vinogradom spadajo tudi potrebni kolaseki. Dva vinograda sta blizu samostana, drugi pa so po raznih goricah. Sveta za nove nasadbe se tudi ne manjka. Polja, njiv in travnikov je v pravi bližini samostana 187 oralov. Stelje se dobi prav ceno v grajščinskih gojzdih, praprota in resja. Od imenovanega sveta se lahko dobí v najem, po primeroma nizki ceni, kolikor bi ga bilo za šolo potreba Denar, ki bi se za šolo potrosil, bi pri dobrem gospodarstvu lahko nosil lepe obresti.

Če nadalje pomislimo, da je v tem samostanu c. k. sodnija in davkarija, da zavoljo tega ljudje vsak dan sem prihajajo, in bi naši kmetje nehoté mogli gledati,

kaj šola dela, ter se tako seznaniti z napredkom v vino- in sadjereji. Če nadalje pomislimo, da je Kostanjevica ob veliki cesti in le 2 uri in pol od železnice, ter da imajo tudi Metličanje čez goro le 6 ur do Kostanjevice, smemo reči, da bi se teško dobil še kak drug kraj za vino- in sadjerejsko šolo na Dolenjskem, ki bi imel vse te prednosti.

Silno važno je pa tudi to, da v tej okolici toča ne pobija, kakor je čuti vsako leto od drugih dolenjskih krajev. Toraj je vinski in sadni pridelek toliko bolj varen.

Znabiti kdo poreče, da sem to pisal iz samopridnosti, ter da sem hvalil tukajšnje krajevne razmere bolj, ko zaslužijo. To ni res. Jaz bi ne imel od tega ne zgube ne dobička, ker nisem posestnik. Tudi hvaležnost do tega kraja mi dopisa ni narekovala; za to uže nekateri skrbé, da se mi čut hvaležnosti obuditi ne more, ampak to sem pisal edino iz tega vzroka, ker sem prepričan, da bi se tako lahko in ceno nikjer ne dobilo vsega, kar je taki šoli treba, kakor ravno tukaj. Tudi mislim, da se ljudem iz bližine lože pomaga, kakor iz daljave. Tukaj nam je treba delavnih rok in dobrega izgleda bolj ko drugej, če hočemo, da se predrami le prekonservativen Dolenjec.

Iz Črnomlja 23. avgusta. — Toraj se je vendar konstituirala „Ortsgruppe“ Maverl. Za predsednika izvoljen je bil namestnik davkarskega nadzornika gosp. Wavrečka. Ta mož je uže iz prejšnjih let znan kot nasprotnik slovenske narodnosti, in ako tudi vživa kruh slovenskega davkoplačevalca, vendar je tako nehvaležen, da ga pri vsaki priliki zasramuje s tem, da zaničevalno govori o našem milem jeziku in narodnosti naši. — Črnomaljska davkarija je velika, tudi davkarski inšpektorat ima mnogo opravka. Finančno vodstvo v Ljubljani dovolilo je davkarskemu inšpektorju v porabo praktikanta Finka, da bi lože izdeloval svoje uradne stvari, in vendar ima g. nadzornik še toliko časa, da lahko sestavlja pravila za nemškega „Schulvereina Ortsgruppe“, davkarski uradniki pa morajo žuljavo delati, ker morajo delo ene moči sami opraviti. Davkarski nadzornik rabi dosti časa za druge stvari; recimo za sestavo pravil „Ortsgruppe“, toraj mora davkarski praktikant Fink namesto njega delati.

Kmalu boste dve leti minuli, odkar je šel davkarski nadzornik Kavšek v pokoj. Skrajni čas bi uže bil, da se za to mesto definitivno nastavi mož, ki bode svoji nalogi kos, in ki se ne bode mešal v politične namene nemškega „Schulvereina“. Gospod, usliši nas!

Na Slapu 18. avg. (*Kmetijska tombola na Slapu.*) Vsled privoljenja visocega c. k. finančnega ministerstva priredi kmetijska podružnica vipavska na malega Šmarna dan ali 8. t. m. veliko kmetijsko tombolo sledečih dobitkov: Amba: garnitura sadjarskega orodja, vrednost 6 gold. 1. terna: grozdni mlin, vreden 15 gold. 2. terna: Faulerjeva pompa za gnojnico, vredna 20 gold. Kvaterna: železni stroj za turšico robljati, vreden 25 gold. Činkvina: stroj za rezanico delati, vrednost 30 gold. Tombola: železni plug za globoko orati, vrednost 55 gold. Kartela stala bode 20 kr.

Iz Notranjskega 18. avg. — Res burni časi so dani danes. Razun viharnega boja med časniki „Ljubljansk-List“, „Slovanom“ in „Slov. Narodom“ zarad naše volitve pisariti se je pričelo tudi o izjavi „Notranjskih rodoljubov“ proti članku „Slovanovem“ v št. 34, v katerem se govori in piše o notranjski volitvi. — Dobro, kaj pa je vzrok omenjeni izjavi — mar notranjska volitev, kakor v svojih opazkah „Slovan“ št. 34 pravi? No, vzrok je le ta, da „Slovan“ visokega gospoda želnege predsednika surovo napada. Le temu netakt-

nemu postopanju proti visoki osobi gospoda deželnega predsednika se je ugovarjalo, ne pa nazorom „Slovanovih“ vročekernih dopisnikov, katere znajo prosto izražati v predalih svojega lista. To bodo pa ti gospodje nam gotovo pritrdili, dasiravno se iz „Slovanovih“ opazek št. 34 ne razvidi, kakor da bi le ti, — iz Notranjskega teden prej na ogled njem poslani prepis izjave (ako je bil pravi) — dobro prečitali. — Toraj pač od vzvišenega do smešnega je le korak.

Iz Vipave. — Dne 8. septembra, to je, na malega Šmarna dan bode vipavska čitalnica slavnost dvajsetletnice svojega obstanka praznovala. Ker je ta dan tudi največji letni shod pri znani cerkvi sv. Device Marije v Logu poleg Vipave, se nadjamo temveč ljudstva. Tudi ljubljanski „Sokol“ in druga društva so nam naznanila, da se bodo te slavnosti vdeležila. Splošni obed bode ob 1. uri popoldne v čitalničnih prostorih, cena 1 gold s pol litra vina, svirala bode vojaška godba iz Gorice 92. pešpolka, potem sledi petje in zvečer se bode predstavljala burka „Eno uro doktor“. Kdor se želi splošnega obeda vdeležiti, naj pošlje na čitalnični odbor dopisnico. Natančni spored sledi pozneje.

Št. Vida nad Vipavo 25. avg. — Včeraj vršila se je v našem trgu izvanredna slavnost, blagoslovila se je namreč svečanostno izborna pitna voda, katero je naš občinski odbor, z novič izpod tabora, v trg napeljal. Ta voda napeljana je bila uže enkrat v naš trg po lesenih cevéh, katere so pa zaradi presilnega pritiska vode vedno pokale, kar je bilo povod, da se je vedno popravljaje vodovoda opustilo. Štirideset let je uže minulo, odkar je sv. Peter — tako se imenuje iztok vode, ker je nad njem kip sv. Petra umeščen — suh ostal, in so morali vsled tega tržani skoro 1/2 ure daleč — tje in nazaj hoda — po pitno vodo hoditi. No, zdaj teče zopet izborna voda pri sv. Petru, to na veliko veselje vseh tržanov.

Da se je voda zopet napeljala in sicer jako solidno po železnih vlitih cevéh, gré hvala in čast našemu zdajnjemu občinskemu odboru, kateri se je pod strašanskimi zaprekami tega dela lotil ter ga izpeljal. Brez vse obilne robote stalo je to delo 1200 gold.

Svečanost blagoslovljenja vodovoda vršila se je pa tako-le: Po svečani sv. maši podali smo se z našim velečastitim gosp. župnikom Tomažičem, ložiškem in podraškim gospodom kuratom na čelu, v procesiji iz cerkve k vodovodu. Tukaj je najprej gospod župnik vodo obredno blagoslovil, na kar so združeni šentvidski in podraški pevci krepko „Bože živi“ zapeli. Po odpetji te pesmi govoril je gosp. župnik Tomažič izvoljeni govor, zahvaljevaje se v njem vsem tistim, kateri so se trudili za napeljavo vode, ter priporoča mir in slovo med občani. Po govoru zapeli so pevci zopet, in sicer pesem „Zahvala“. S tem je bila cerkvena slavnost končana. Da se je med sv. mašo, procesijo in blagoslovljenjem vode streljalo, razumi se samo ob sebi. Streljalo se je še tudi ves popoldan, ko so naši izvrstno izvežbani, združeni šentvidski in podraški pevci tikoma vodovoda pri kozarcu rujnega vinca veselo prepevali.

S Senturške gore 15. avg. (Konec.) — Po tem kratkem besedovanji stopim k izviru Piščenice ohladiti si najprej pekočo žejo, potlej pa malo pogledati po polžkih in mahu. Ob vodi narupal sem *Bryum Schleicheri* in *Philonotis fontana* var. z lepim plodom; med grmovjem pa *Timmia bavarica* in *Timm. norvegica*.

Po kratkem oddihljeji in poslovivši se od nepoznanih tujcev nastopiva pot proti Veršiču, kamor kmalu prisopihava. To mesto je bilo nama posebno milo in je naju, zlasti mene, z raznimi jako zanimivimi stvarmi razveselilo in obogatilo. Tu namreč zasledim pod kamenjem tolikanj mi zaželeno *Clausilia succineata*. Ne-

dopovedljivo veselje me prešine zapazivši prvo. Takoj se zgrudim na kolena ter postanem pravi klečeplaz; kajti od kamna do kamna plazeč se na kolenih iščem pazno tega drugod redkega polžka ter najdene smukam v steklenico napolnjeno s špiritom. V kratkem času jih je bilo blizo 80 komadov v steklenici. Ko jaz tako stikam za to *Clausilio*, zavpije gori nad menoj moj tovariš: *Sauteria alpina* je tukaj na teh pečinah. Zaslišavši ta glas je moje veselje do vrhunca priklopelo. Juhuhu! radostno zaukam in skočivši po koncu hitim k skalovji, da iz njihovih razpoklin, v katerih ta mah tiči, z nožkom izdolbem kake krpice za mojo zbirko. Posrečilo se mi je pridobiti tri lepe eksemplare s plodom. Ta mah, dragi čitatelj! je jako redek. Raste samo na visokih planinah in še ondi ne povsod. Na kamniških planinah ga doslej še nisem zasledil. Razun tega mahu pobrala sva v tem sedlu še *Tayloria serrata*, *Splachnum* in *Amblyodon dealbatus*, vsi trije vrlo lepi mahovi. Od „*Phanerogamov*“ opazoval sem na tem pogorji *Senecio abrotanifolius* in na Veršiču sem prvokrat v svojem življenji naletel na krasno cvetlico *Potentilla nitida* z imenom. Po tej lepi nabirki spustila sva se s tovarišem navzdolž proti Trenti, po svoji navadi zmiraj se oziraje na levo in desno, kje bi še kaj zanimljivega steknila. Nekaj korakov hodivša nisva ničesar nenavadnega zapazila. Kmalu pa dospeva v lozi do debelega smerekovega porobka, kojega je vihar, ali pa kaki plaz prekucnil tako, da je sè svojimi koreninami, nagnjetenimi z obilno prstjo, naravnost obrnjen na pot. Postojta popotnika! šepetal je nama neki tihi glas na ušesa in oglejta si tudi tega starca. In s čem neki se je mogel ta suhi in ves razdrapani štor še ponašati? Oj sreča nad nepričakovano srečo! Ponujal je nama preimeditni jetrnjek *Clevia hyalina*, po imenu, ki je med drugim mahom rastel. Obrala sva ga do zadnje krpice. Če tudi zdaj na svojem daljnem popotvanji do Trente in vasi Log nisva nič kaj tacega zapazila, da bi bilo vredno shranjeno biti v potno torbico, je uže ta jako zanimivi in silno redek mah vse nadomestil.

Dospevši v Trento, postavi se pred naju nekoliko doli od cerkvice oni nesrečneš, kojemu je pred nekolkimi leti obstreljen medved odtrgal spodnje čeljusti z jezikom vred; prosil je naji milošnje. Odtegnivši ruto, s kojo ima zmiraj obvezano glavo, pokazal se je nama, kak pomilovanja vreden siromak da je. Po vseh udih me spreleti groza, videti živo človeško glavo brez spodnje čeljusti in jezika. Da revež v takem stanu ne more govoriti, se samo ob sebi umeje; samo nama nerazumljivo je nekaj jecljal. Pravijo pa, da ga njegova žena in otroci dobro razumejo. Vendar kaka žalost še za mlado ženo, da ima tacega moža in za otroke, ki imajo tacega očeta. Da si ohrani svoje revno življenje, vliva samo tekoče jedila skozi lijak po grlu v želodec. Neobčutljivo kot kamen in jeklenotrdno srce bi moral imeti človek, da bi se mu taki siromak ne smilil. Prečudno je, da tacega reveža ne podpira država, ali vsaj bogati lovci. Z ginjenem srcem sva se z prijateljem ločila od tega vsega usmiljenja vrednega trpina, in potem po nedolgem stopalji prikresala jo v vas Log, kjer sva v čedni hišici, postavljeni za hribolazce, prenočila. Čuvajeva ženica, prav priljudna in še mlada ženka, na oko tako mlada videti, da sem jo, dokler ni njen mož došel in mi povedal, da je njegova soproga, s početka le z deklico nazival, je nama izvrstno postregla. Napravila je nama za večerjo okusno kozlično pečenko s krompirjem, kojo sva zalila z litrom dobrega Vipavca; zjutraj pa je skuhalo na mleku čokolado, kojo sva seboj imela in ves račun je bil 1 gold. in 1 kr. Za prenočišče plačal sem jaz po obstoječi postavi 40 kr., tovariš pa, ki je pri društvu hribolazcev, samo 20 sold.

Predno se podamo k počitku, zmenila in pogodila sva se s tovarišem še s čuvajem, da bo naju zjutraj spremljeval do Vrat ali Luknje. Po okusnem zajutruku se vzdignemo v torek zjutraj ob 5. uri in jo mahamo po kozji stezici ob znožji Triglava zmiraj više in više in ob 8. uri prisopihamo do Vrat. Tačas, ko unadva počivata, prevrnem nekatere kamne in zasačim pod njimi 1 *Cychrus Schmidtii*, 1 *Carabus Creutzeri*, 1 *Feronia Schmidtii*, 1 *Fer. Beckenhaptii* in 1 *Clausilia succineata*, katera me je najbolj razveselila zato, da vem, da se tudi tu nahaja.

Po kratkem oddihljeju se ločimo; vodnik jo vbere nazaj v Soško dolino, midva pa jo vlijeva po peščenem plazu v Mojstransko, goreče hrepeneča po kakem studentu, da bi si pogasila pekočo žejo, ki je zmiraj hujši pritiskala. Najdla sva ga pridrsavši se v nižino in ne enega, temoč več, družega pri drugem, koji so tako mrzli, da me je pijočega kar zbolelo v želodcu. Akoravno iz vseh studentev izvira toliko vode, da združena napravi močen potok, se vendar le prekmalu zgubi v nakupičenem pesku in dolgo ne pride na beli dan. Pri teh studencih je obilno *Bryum Schleicheri*, toda brez ploda in *Hypnum commutatum* var. *virescens*, kojega sva tudi nekaj vtaknila v svoje torbice.

Potovaje dalje nabirala sva v senčnati lozi *Hylocomium Oakesii* in *Hypnum Christa castrensis*. Pri lepem slapu Peričniku, kojega sva tudi obiskala, nahaja se ob stezici do njega lična *Selaginella spinulosa* in na konglomeratu pa *Gymnostomum rupestre*, *Amblyodon dealbatus* in neka *Seligeria* sp. Od polžkov ni bilo ne duha ne sluha v celi dolini. Trdno sem se nadejal, da bom končej pri Peričniku dobil kako *Helix Preslii*, ker Schmidt in Hauffen sta pisala, da se tu nahaja, toda vse moje brskanje in iskanje je bilo odveč; še lupinjice nisem dobil. Z Bogom! torej Peričnik, lepoto tvojo sem že kot dijak nekaterikrat občudoval in v tvoji vodi nad gorenjim slapom se tudi uže kopal. Zato mi ne smeš zameriti, da se ta pot prav hladnokrvno od tebe poslovim in jo, ker se je dan uže nagnil in se večer bliža, hitro proti Mojstrani potegnem, da tudi moj prazni želodec, v kojem uže silno kruli, kaj dobi in se utolaži. Dobro uro hodá prinesle so naju noge v Mojstrano k smercu. Dobro pivo v steklenicah in mali prigrizljeji drugih stvari so zopet oživeli nekoliko trudne ude. — Ker pri Peričniku nisem dobil zaželenega polžka *Helix Preslii*, sklenil sem spremljevati dobrega prijatelja v Kranjsko goró. Ob poludevetih zvečer se toraj vsedeva v kupe železniškega vlaka in malo čez 9. uro bila sva zopet v Kranjski gori. Kaj sladek je bil odpočitek po tako dolgem in trudapolnem popotvanji. Na vse zgodaj zapustim v sredo zjutraj posteljo in jo popiham v Malo Piščenico poiskat tolikanj mi priljubljenih polžkov. Silno sem se plazil zad za Skokom po strmih peščenih melinah ob skalovji in po dolgem iskanji slednjič vendar nabral 5 komadov *Helix Preslii*. Ob 11. uri se snideva še enkrat s prijateljem. Obljubil mi je prihodnje leto, ako živa in zdrava ostaneva, obiskati me na Šenturški gori. Konečno si seževa v roke in opoldanski vlak odpelje mene proti Kranji, on pa ostal je še v Kranjski gori. Prišedši domov sem pri pogledu na lepo in bogato nabirko rad pozabil ves trud in potroške, ki sem na tem popotovanji imel. S. R.

Iz Kranja. (*Narodna čitalnica*) priredi 31. avgusta na vrtu g. P. Mayrja ml. „veliko slavnost“ v proslavljenje rojstvenega dne našega presvitlega cesarja Franja Josipa I. Razvila se bode tudi nova čitalnična zastava. Program: 1. Govor gosp. predsednika. 2. F. S. Vilhar: „Slavnostna kantata“, moški zbor ljublj. in kranjske čitalnice. Tenor-solo poje g. A. Razingar. 3. Govor pri razvitji nove zastave, govori J. Vilfan. 4. Dr. B.

Ipavic: „Molitev“, moški zbor kranjske čitalnice. 5. F. S. Vilhar: „Pobratimija“, moški zbor ljubljanske in kranjske čitalnice. 6. A. Förster: „V tihi noči“, čveterospev ljubljanskih čitalničnih pevcev. 7. C. Mašek: „Pri zibeli“, čveterospev kranjskih čitalničnih pevcev. 8. D. Jenko: „Strunam“, čveterospev kranjskih čitalničnih pevcev. 9. F. S. Vilhar: „Naša zvezda“, moški zbor ljubljanske in kranjske čitalnice. Tenor-solo poje g. I. Pribil. 10. „Poglavje I., II. in III.“, vesela igra v enem dejanji. — Med posamnimi točkami svira vojaška godba. Po izvršenem vspredu: Ples v čitalnični dvorani. — Začetek ob 4. popoldne. Vstopnina za osobo 50 kr. K obilni udeležbi vabi najuljudneje

slavnostni odbor.

Iz Ljubljane. (*Notranjska volitev*) je bila, hvala Bogu, pretekli ponedeljek dokončana z izvolitvijo gospoda državnega poslanca Adolfa Obreze, ki je prejel 73 glasov izmed oddanih 101, kar nas je pa iznenadilo, pa je to, da ostalih 28 glasov ni prejel gosp. dr. Zarnik, katerega je v rešitev „narodnega principa“ veliko tednov uže priporočal „Slov. Narod“, „Slovan“ in goriška „Soča“, ampak gosp. Hinko Kavčič. — Na prvi trenutek mislili smo si, da je gosp. dr. Zarnik sam naročil svojim pristašem, le tedaj glasovati za-nj, ako vidijo, da imajo po kakoršnikoli osodi večino za-nj, sicer pa proglasiti, da on v očigled česa in česa — — volitve nikakor ne sprejme. — Pa tudi take tolažbe ni ostalo odstopivšemu poslancu, ker „Sl. Nar.“ došli telegram potrjuje, da so se volilni možje zedinili za tretjega kandidata Kavčiča, baje zato, ker je „zmaga mogoča“. Vsled take duhovite taktike drugi kandidat, ki je bil poklican rešiti „narodni princip“, ni dobil ne enega glasú. — Mi smo obžalovali, da se je gospod dr. Zarnik, ločivši se od vseh družih narodnih poslancev, svojemu poslanstvu odpovedal, obžalovali smo, da je potem izrekoma v mestnem zastopu ljubljanskem hodil pota in kazal pota, po katerih nikdar ne hodijo politično razumne stranke nasproti nji prijazni vladi. Nikdar nismo mogli pritrjevati, da bi notranjska volitev rešila „narodni princip“, pa tudi ne vprašanja o škodljivosti za drug deželni jezik privoljenih 600 gld.; edino načelno vprašanje, čegar rešitev smo priznavali tej volitvi, bilo je ono o naši narodni disciplini, in v popolno našo zadovoljnost izrekli so se naši nedvomljivo narodni in zavedni Notranjci, da obsojajo dr. Zarnikovo politikovanje na lastno roko in da zahtevajo za blagor našega naroda avtoriteto narodnega kluba deželnih poslancev, disciplino v klubu in po tej poti veljavo in moč narodnega kluba in njegovih sklepov. — Tudi način izvršitve sklepa izvršilnega odbora klubovega o notranjskem kandidatu priča, kdo spodkopava našo slovo, našo moč. „Sl. Nar.“ in „Slovan“ niti omenila nista oklica izvrševalnega odbora, v katerem je bil za kandidata proglašen gosp. Obreza. — Nasprotno je „Sl. Narod“ celó skušal dokazati, da je bil oni sklep neveljaven, ker se za g. Obrezo na shodu ni izrekla večina, in dalje tudi zato, ker k zborovanji nista bila vabljeni ne g. Svetec, ne dr. Vošnjak, in da je tako „Obreza postal kandidat samo vsled Poklukar-Klun-Šuklejeve milosti.“ — In vendar so temu nasproti vsa poročila potrjevala — najbolj pa še izid volitve same, kako ogromna večina volilcev se je izrekla za izvolitev g. Obreze. — Gledé vabila k odborovemu zborovanju pojasnil je izvršilni odbor sam, da gosp. Svetec ni bil vabljen, ker ni ud izvršilnega odbora, g. dr. Vošnjaku pa se je vabilo poslalo na dom, toda se mu ni moglo dostaviti, ker je bil na Štajarskem; kar pa zadeva dr. Poklukarja, nam je znano toliko, da se dotičnega zborovanja tudi ni vdeležil, bržčas tudi zato ne, ker ga naključno ni bilo v Ljubljani. — To dosti jasno priča,

v koliko je vtemeljeno sanjarjenje „Sl. N.“ o milostih, katere je ta gospod delil pri proglašenju gosp. Obrezove kandidature. — Gnjusilo se nam je uže v resnici, kakor so pisarili nekateri naši časniki o tej volitvi, zadnji čas izrekoma o g. Obrezu, in marsikaj bi se dalo odgovarjati in pisati o značajnosti onih, ki so koj čez noč začeli v nič devati zmožnosti in zasluge moža, katerega so doslej po zaslugi hvalili, in g. Obrezi v greh šteli celó to, da je še vlani, če prav nerad, priporočal Notranjem odstopivšega poslanca, akoravno so se ga branili z vsemi štirimi. Prav veseli zato sklepamo: Zavedni Notranjci odgovorili so s to izvolitvijo rodoljubno in moško, slava jim!

— (Pri dopolnilni volitvi) za deželni zbor kranjski v Kočevji izvoljen je g. Faber z 81 glasovi, slovenski kandidat g. Fortuna prejel je 42 glasov.

— (Dopolnilne volitve za kranjski deželni zbor.) Izvrševalni odbor klubu narodnih poslancev kranjskega deželnega zbora je gledé volitve v kranjskem vélikem posestvu sporazumeval se z najvplivnejšimi konservativnimi volilci iz skupine vélicih posestnikov, pa brez vspeha, ker se omenjeni gospodje ne mogó osobno vdeležiti volitve, in so sicer sploh tega mnenja bili, da zdaj ne kaže narodno-konservativni stranki kandidata postavljati v tej volilni skupini, ampak da je umestno če se ta stranka ne udeleži letošnje dopolnilne volitve. Gledé ribniško-kočevskega mestnega volilnega okraja je izvrševalni odbor pri zaupnih možéh popraševal po pripravnem kandidatu, toda poročilo se mu je, da si Ribničanje s svojimi somišljenci v Kočevji še niso zbrali kandidata, da bodo pa gotovo vsi storili svojo narodno dolžnost, če se sploh odločijo za volitev. Vsled teh poročil odbor ni mogel proglasiti nobenega kandidata, nego je moral skrb prepusti tamošnjim rodoljubom.

— (Gospod deželni predsednik baron Winkler) vrnil se je z Dunaja preteklo soboto zvečer.

— (Deželni zbor kranjski) sklican je za 9. dan meseca septembra. Ker se letos delegacije kasneje skličejo, kakor navadno, imel bode časa zadosti, rešiti razun deželnih proračunov in računskih sklepov tudi druge deželi koristne naredbe in postave, izrekoma one, za katere je c. kr. deželna vlada uže pred nekaj meseci sklicala posebne enkete v posvetovanje, in pa, kakor upamo, vsaj nekaj onih predmetov, o katerih je uže deželni zbor lanskega leta deželnemu odboru dal nalog, zboru letos predložiti primerne predloge.

— (Trgovinska in obrtna zbornica) ima 29. avgusta t. l. ob 6. uri zvečer sejo v mestni dvorani s temle dnevnim redom: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo o računu za leto 1883. 3. Poročilo o prošnjah za somnje: a) v Gradacu, b) v Nadlesku, c) v Semiču. 4. Poročilo o prošnjah, da bi prositeljem ne bilo treba predložiti dokazov sposobnosti za nastop obrti. 5. Poročilo o ustanovljenji maksimalne tarife za meso v občini litijski. 6. Posamezni predlogi.

— (Razstava.) Šesti mednarodni žitni in semenski somenj v zvezi z razstavo gališkega hmelja bo dne 16. in 17. septembra 1884. l. v Lvovu. Natančneja razjasnila daje tudi trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani.

— (Razpisana) je na dan 2. oktobra 1884. obravnava o ponudbah za preskrbljevanje c. k. pomorske bolnišnice v Vodnjanu (Dignano) l. 1885. s kruhom, mesom, moko, maslom, krompirjem, jajci, zeljem, grahom, mlekom, vinom, kisom i. d. v. Ob enem tudi o ponudbah za pranje in popraviljanje perila. Pogoji in natančneja razjasnila se zvedó tudi v trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Pri vojaških vajah v Bruku zadela je cesarjeviča Rudolfa in princesinjo Štefanijo nesreča, da sta se zvrnila z vozom, v katerem sta se peljala; k sreči je cesarjevič le prav malo poškodovan na roki, tako, da je uže tretji dan zopet prevzel poveljništvo svojega oddelka pri vojaških vajah. — Princesinja Štefanija, o kateri se pri tej priliki naznanja, da še pred novim letom pričakuje vesele družinske dogodbe, ostala je popolnem nepoškodovana. — Uradna „W. Ztg.“ od včerajšnjega dne objavlja cesarski patent, po katerem se skliče deželni zbor česki, štajarski, kranjski in šleski za 9. dan septembra, gornje- in dolnje-avstrijski ter solnograški za 15. dan septembra, koroški za 22. septembra, tržaški pa za 6. dan oktobra. — Zarad širujoče se kolere po Laškem sklical je ministerski predsednik vnovič najvišji zdravstveni svet.

Gorenje-Avstrijska. — Pri volitvah kmetijskih občin za deželni zbor zmagali o konservativci z vsemi 19 kandidati. „Bauernverein“ propadel je v kljub silne agitacije trajajoče uže več let v vseh okrajih in večidel dobili so njegovi kandidati celó malo glasov, samo v okraji Wels bila je njegovih kandidatov manjšina večja, ker sta propadla z 36 in 34 glasovi proti 59 in 58.

Štajarska. — Pri volitvah mest in trgov zmagali so povsod liberalci; slovenska kandidata dobila sta častne manjšine, namreč v Ptujih itd. g. Kunstek 269 glasov proti Ausererju z 328 glasovi, v Celji itd. pa g. Žolgar 291 glasov proti izvoljenemu Neckermanu z 410 glasovi.

Hrvatska. — Deželni zbor sklenil je, domačo govedorejo povzdigniti z mnogobrojnejšim uvažanjem belanske in podolske govedi. Deželni zbor ima se po naznanilu vladinem skleniti koncem tega meseca.

Laška. — V provincijah Bergamo, Campobasso, Cosenza, Cuneo, Genua, Massae Carrara, Portomaurizio in Turin se kolera nevarno širi, pa tudi v Parmii in Napolu se je uže prikazal po eden slučaj.

XXXVI. izkaz doneskov

za spominek dr. J. viteza Bleiweis-Trsteniškega.

Prenesek ostanka iz XXXV. izkaza 1761 gld. 79 kr,
Pri slavnostni besedi na korist spomenika dr. Jan. viteza Bleiweis-Trsteniškega v Cerknici 10. avgusta čisti znesek 37 „ 60 „
med katerimi so zapopadena sledeča preplačila: visokor. g. grof Pace, c. k. okr. glavar v Logaci, je preplačal 4 gold., preč. gosp. Jan. Porenta, dekan v Cerknici, 1 gld., g. Franjo Hren, trgovec iz Ljubljane, 5 gld., skup 10 gld.

Skupaj 1799 gld. 39 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 16. avgusta 1884.

Hektoliter: pšenice domače 7 gold. 31 kr. — banaške 8 gold. 21 kr. — turšice 5 gold. 60 kr. — soršice 6 gold. 60 kr. — rži 4 gold. 55 kr. — ječmena 4 gold. 55 kr. — prosa 6 gold. 18 kr. — ajde 5 gold. 69 kr. — ovsa 3 gold. 25 kr. — Krompir 2 gold. 32 kr. 100 kilogramov.